

Importance and application of forward-looking information in the public sector and capital market

Kumars Biglar¹, Shoeyb Rostami²

^{1,2}Accounting Group, Qazvin Branch, Islamic Azad University, Qazvin, Iran

Kumars.biglar@gmail.com

Sh.rostami.acc@gmail.com (Corresponding Author)

Received: 2020/10/14 Accepted: 2021/11/06

Abstract

In the United States, there are three types of government: local, state, and federal; Local and state governments meet the criteria of the Governmental Accounting Standards Board (GASB), and in particular the topics in Statements 34 and 44, which include the Comprehensive Annual Financial Report (CAFR), and the federal government, according to the Federal Accounting Standards Advisory Board (FASAB) are used for financial reporting. The common goal of financial accounting and reporting methods in state and local governments has been to provide information on the performance of government agencies to users of financial statements. These governments want to provide these users with an overview of the financial condition of these institutions on specific dates and a retrospective view of the results of their operations over a period of time (usually one year). The purpose of this article is to describe the perspectives on forward-looking information. Also show users of government financial statements how they can use this type of information to better assess the current financial health of each government, as well as its ability to meet its obligations in the future. On the other hand, the use of this information in companies and the capital market is also important and studies have shown that the disclosure of forward-looking information, on the one hand reduces volatility in corporate stock returns and on the other hand is related to corporate accounting risk.

Keywords: Forward-looking information, Government financial statements, GASB, Capital market, Disclosure of information.

اهمیت و کاربرد اطلاعات آینده‌نگر در بخش دولتی و بازار سرمایه

کیومرث بیگلر^۱، شعیب رستمی^۲

^۱دگروه حسابداری، واحد قزوین، دانشگاه آزاد اسلامی، قزوین، ایران

Kumars.biglar@gamil.com

Sh.rostami.acc@gmail.com (نویسنده مسئول)

تاریخ دریافت: ۹۹/۰۷/۲۳ تاریخ پذیرش: ۹۹/۰۸/۱۶

چکیده

در ایالات متحده، سه نوع دولت محلی، ایالتی و فدرال وجود دارد؛ دولت‌های محلی و ایالتی از معیارهای هیئت استانداردهای حسابداری دولتی^۱ (GASB) و به خصوص مباحث بیانیه‌های ۳۴ و ۴۴ که شامل گزارش مالی جامع سالانه دولت^۲ (CAFR) می‌شود و دولت فدرال از معیارهای هیئت مشورتی استانداردهای حسابداری دولت فدرال^۳ (FASAB) برای گزارشگری مالی استفاده می‌کنند. هدف متداول روش‌های حسابداری و گزارشگری مالی در دولت‌های ایالتی و محلی، ارائه اطلاعات سوابق عملکرد نهادهای دولتی به کاربران صورت‌های مالی بوده است تا تصویر کلی از وضعیت مالی این نهادها را در تاریخ‌های مشخص و نمایی پس‌نگرانه از نتایج عملیات این نهادها را در یک بازه زمانی خاص (معمولاً یک ساله) به این کاربران ارائه کنند. هدف مقاله حاضر آن است تا دیدگاه‌ها را نسبت به اطلاعات آینده‌نگر^۴ تشریح نماید و از طرفی به کاربران گزارش‌های مالی دولتی نشان داده شود که چطور می‌توانند از این نوع اطلاعات برای ارزیابی بهتر سلامت مالی فعلی هر دولتی و همچنین توانایی آن برای انجام تعهدات خود در آینده استفاده کنند. همچنین کاربرد این اطلاعات در شرکت‌ها و بازار سرمایه نیز محسوس بوده و مطالعات نشان داده است که افشای اطلاعات آینده‌نگر، از یک طرف موجب کاهش نوسانات بازده سهام شرکت‌ها می‌شود و از طرف دیگر با ریسک حسابداری شرکت‌ها در ارتباط است.

واژگان کلیدی: اطلاعات آینده‌نگر، گزارش‌های مالی دولتی، GASB، بازار سرمایه، افشای اطلاعات.

1. Governmental Accounting Standards Board
2. Comprehensive Annual Financial Report
3. Federal Accounting Standards Advisory Board
4. Forward-looking information

۱. مقدمه

از جمله عوامل توسعه اقتصادی کشورها، داشتن یک سیستم اطلاعاتی است. اطلاعات، آگاهی و هوشیاری می‌دهد، شگفتی می‌آفریند، ایجاد انگیزه می‌کند و از عدم اطمینان می‌کاهد. اطلاعات، گزینه‌های جدید را آشکار ساخته یا موجب حذف گزینه‌های ضعیف می‌گردد و سرانجام افراد را تحت تأثیر قرار داده و آنها را برمی‌انگیزد که اقدامی به عمل آورند. اطلاعات به ویژه در کسب و کار باید قبل از آنکه دیر شود، علایم هشداردهنده بفرستد و از آینده خبر دهد.

هیئت استانداردهای حسابداری دولتی در ماه آگوست ۲۰۱۰، مذاکرات خود را در زمینه مسائل مرتبط به ثبات مالی دولت آغاز کرد. چرا که بررسی ثبات اقتصادی دولت یکی از مولفه‌های ضروری پروژه گزارشگری شرایط اقتصادی^۱ این هیئت به حساب می‌آمد (آتمور، ۲۰۱۰). گزارشگری شرایط اقتصادی، بخش آماری گزارش مالی جامع سالانه دولت در امریکا است که شامل ۵ بخش روندهای مالی، اطلاعات ظرفیت بدهی، اطلاعات ظرفیت درآمد، اطلاعات دموگرافیک و اقتصادی، و اطلاعات عملیاتی می‌باشد. هدف اصلی پروژه گزارشگری شرایط اقتصادی هیئت استانداردهای حسابداری دولتی، بهبود روش انتقال اطلاعات مفید به کاربران گزارش‌های مالی است تا این کاربران بتوانند شرایط کلی اقتصادی یک نهاد دولتی را بهتر ارزیابی کنند و در مورد وضعیت مالی این نهاد دولتی و ظرفیت‌های مالی و خدمات آن بر اساس این اطلاعات، بهتر تصمیم‌گیری کنند.

۲. کاربرد اطلاعات آینده‌نگر در بخش دولتی

هیئت استانداردهای حسابداری دولتی به‌طور موقت وجود رابطه معنادار میان شرایط اقتصادی و ثبات مالی یک نهاد دولتی را تأیید کرده است به‌طوری که با بررسی ثبات مالی یک نهاد دولتی می‌توان اطلاعات آینده‌نگری در مورد وضعیت اقتصادی آن نهاد به دست آورد. بدین ترتیب هیئت استانداردهای حسابداری دولتی (براساس نتیجه حاصل شده در مراحل قانونی) تعریف موقت زیر را برای ثبات مالی ارائه کرده است: «توانایی و تمایل دولت برای جذب منابع مورد نیاز برای انجام تعهدات خدماتی فعلی خود یا تأمین تعهدات مالی خود در زمان سررسید آنها، بدون به تعویق انداختن این تعهدات مالی به دوره‌های بعدی که به از دست رفتن مزایای متناسب آنها منجر می‌شود».

مطابق این تعریف، اطلاعات آینده‌نگر شامل برآوردهایی (نه پیش‌بینی) می‌شوند که بر اساس وقایع فعلی و در دسترس محاسبه شده‌اند. این برآوردها اگرچه کاملاً قطعی نیستند اما غالباً بر مفروضات قطعی مبتنی هستند. البته ممکن است ایده‌های مطرح شده در پروژه هیئت استانداردهای حسابداری دولتی برای برخی از مخاطبان، جدید یا نامتعارف به نظر برسند اما در واقع ایده‌هایی کاملاً شناخته شده و قدیمی به حساب

می‌آیند. شورای ملی حسابداری دولتی^۱ (NCGA) که سازمان هیئت استانداردهای حسابداری دولتی به حساب می‌آید در بیانیه مفاهیم شماره ۱ خود با عنوان اهداف حسابداری و گزارشگری مالی واحدهای، دولتی اذعان کرده است که یکی از اهداف اساسی حسابداری و گزارشگری مالی واحدهای دولتی «ارائه اطلاعات مالی مفیدی است که به تعیین و پیش‌بینی وضعیت مالی این واحد دولتی و تغییرات درونی آن کمک می‌کنند».

علاوه‌براین در بیانیه مفاهیم شماره ۱ هیئت استانداردهای حسابداری دولتی با عنوان اهداف گزارشگری مالی نیز آمده است که «گزارش‌های مالی بایستی با ارائه اطلاعات لازم در مورد وضعیت و شرایط مالی یک نهاد دولتی و ارائه اطلاعات مرتبط با منابع فیزیکی و سایر منابع غیرمالی این نهاد که عمر مفید آن‌ها فراتر از سال جاری است (مانند اطلاعاتی که برای ارزیابی پتانسیل خدماتی این منابع قابل استفاده هستند) به کاربران این گزارش‌های مالی کمک کند تا بتوانند سطح خدمات قابل ارائه توسط این نهاد دولتی و توانایی آن نهاد برای انجام تعهدات خود در زمان سررسید آن‌ها را بهتر ارزیابی کنند». با اتکا به بیانیه مفاهیم در پاراگراف ۷۹ این هیئت می‌توان این‌طور نتیجه‌گیری کرد که گزارش‌های مالی برون‌سازمانی با مقاصد عمومی، شامل اطلاعات آینده‌نگر می‌شوند و از گذشته نیز همواره شامل چنین اطلاعاتی بوده‌اند. یکی از نگرانی‌هایی که به تازگی در مورد اقدامات فعلی هیئت استانداردهای حسابداری دولتی در زمینه اطلاعات آینده‌نگر مطرح شده این است که این هیئت در نهایت، دولت‌های ایالتی و محلی ایالات متحده را ملزم به گزارش این اطلاعات خواهد کرد. برخی نگران هستند که مبدا این مسئله به گنجاندن گزارش پیش‌بینی رویدادهای آتی در گزارش‌های مالی جامع و سالانه منجر شود که به اعتقاد این افراد حتی اگر انجام چنین کاری ممکن باشد انجام آن صرفاً فراتر از دامنه عملکرد روش‌های مرسوم حسابداری و گزارشگری مالی خواهد بود. دیدگاه مقاله حاضر به هیچ وجه، طرفداری از گزارش پیش‌بینی رویدادهای آتی در گزارش‌های مالی نیست، اما انجام این کار را نیز مانع توجه به اطلاعات آینده‌نگر نمی‌داند. سایر نهادهای تدوین‌کننده استانداردهای حسابداری و گزارشگری مالی مانند هیئت مشورتی استانداردهای حسابداری دولت فدرال، هیئت استانداردهای بین‌المللی حسابداری بخش عمومی^۷ (IPSASB) و هیئت استانداردهای حسابداری مالی^۸ (FASB)، اقداماتی را در زمینه توجه به اطلاعات آینده‌نگر و درج آن‌ها در این گزارش‌ها انجام داده‌اند.

در طی تحقیقاتی که هیئت استانداردهای حسابداری دولتی پیش از آغاز پروژه فعلی گزارش شرایط اقتصادی خود انجام داده بود برخی از کاربران گزارش‌های مالی به کارکنان این هیئت اذعان کردند که در گزارش‌های مالی فعلی، برخی اطلاعات ضروری مرتبط به ثبات مالی نهادها و شرکت‌ها موجود نیستند که بهتر است

6. National Council on Governmental Accounting

7. International Public Sector Accounting Standards Board

8. Financial Accounting Standards Board

کارکنان این هیئت لزوم درج این اطلاعات را در گزارش‌ها و صورت‌های مالی بررسی کنند. باین‌حال بررسی لزوم گزارش این اطلاعات در مراحل اولیه خود قرار دارد و هیئت استانداردهای حسابداری دولتی همچنان مذاکرات لازم را در مورد افشای اطلاعات آینده‌نگر آغاز نکرده است. در واقع می‌توان گفت که در مرحله فعلی، طیف وسیعی از نظرات و تمایلات مختلف در این زمینه در هیئت مورد نظر در حال بررسی هستند.

درج این اطلاعات در گزارش‌های مالی دولتی می‌تواند پیشرفت مهمی در زمینه ارائه اطلاعات لازم به کاربران این گزارش‌ها محسوب شود. چرا که به این افراد اجازه خواهد داد تا در مورد نحوه عملکرد دولت در سال‌های اخیر یا سال‌های گذشته، تصمیمات آگاهانه‌تری اتخاذ کنند و بر اساس برآوردهای موجود، انتظارات دقیق‌تری نسبت به عملکرد دولت در سال‌های آینده داشته باشند. بایستی به این نکته اشاره کرد که صورت‌های مالی دولتی در ایالات متحده در حال حاضر نیز شامل نوع خاصی از اطلاعات آینده‌نگر هستند (مانند اطلاعات مرتبط به حقوق بازنشستگی و سایر مزایای دوران بازنشستگی، پرداخت اصل و فرع وام و اطلاعات مرتبط به تعهدات و ادعاهای پاک‌سازی محیط‌زیست از آلاینده‌ها). گرچه که توجه به این اطلاعات که برخی از آنها، مشترکاً در گزارشی با نام گزارش پایداری^۱ نیز وجود دارد (مانند اطلاعات زیست‌محیطی، اجتماعی و اقتصادی)، همواره در بخش عمومی، مغفول مانده و بیشتر در بخش خصوصی به آن پرداخته می‌شود.

هم‌چنین ماهیت پویای محیط سازمان‌های دولتی را نیز بایستی در نظر گرفت. با تغییر روش‌های عملکرد و پیدایش نوآوری‌های جدید، غالباً نیازمند معرفی دستورالعمل‌های اضافی نیز خواهیم بود. دستورالعمل‌های هیئت استانداردهای حسابداری دولتی برای گزارشگری مالی در محیط‌های دولتی می‌بایست شرایط لازم را برای انتقال اطلاعات ضروری به کاربران فراهم کنند؛ چرا که این کاربران به دنبال کسب تصویری واضح، شفاف و جامع از سلامت مالی دولت و توانایی آن برای انجام تعهدات آینده خود هستند. گزارش‌های اخیر وزارت خزانه‌داری ایالات متحده نشان می‌دهند که مسیر مالی فعلی دولت فدرال ایالات متحده بسیار بی‌ثبات است (آتمور، ۲۰۱۰). توجه به وابستگی متقابل سطوح مختلف دولت در نظام دولت فدرال و اطلاعات موجود در گزارش‌های ذکر شده، سوالات معقول مهمی را در زمینه خطراتی که ممکن است از لحاظ مالی، دولت‌های ایالتی و محلی را درگیر خود نماید در ذهن ایجاد می‌کنند. به همین دلیل سوال در این رابطه آن است که آیا واقعاً دسترسی به اطلاعات آینده‌نگر اساسی که به کاربران اطلاعات مالی دولت اجازه می‌دهد تا در مورد سلامت مالی دولت‌های ایالتی و محلی، تصمیمات آگاهانه‌ای را اتخاذ کنند برای این کاربران اهمیت نخواهد داشت؟ در صورتی که کاربران بتوانند به چنین اطلاعات آینده‌نگری دسترسی

داشته باشند، هم آن‌ها و هم نمایندگان منتخب آن‌ها می‌توانند در مورد سلامت مالی دولت بهتر قضاوت کنند و تغییرات احتمالی لازم را اتخاذ کنند.

۳. کاربرد اطلاعات آینده‌نگر در شرکت‌ها و بازار سرمایه

انجام یک فعالیت اقتصادی، ذاتاً با ریسک همراه است. تغییرات پویا در فعالیت‌های تجاری باعث تغییراتی در دامنه و درجه ارتباط انواع مختلف ریسک می‌شود. نهادهای اقتصادی نسبت به فرآیندهای اقتصادی، با ابعاد وسیع‌تر پاسخگویی روبرو هستند. این موضوع به نوبه خود این نهادها را ملزم می‌کند که به تصویرکلی سازمان خود بیشتر توجه کنند تا بتوانند ریسک از دست دادن شهرت خوب را کاهش دهند. سیستم حسابداری نقش مهمی در روند کاهش ریسک عملیات تجاری ایفا می‌کند. در واقع این سیستم، منبع اصلی اطلاعات در مورد وضعیت مالی یک سازمان است و همان‌طور که مشخص است چنین اطلاعاتی با استفاده از صورت‌های مالی ارائه می‌شوند. با این حال در سال‌های اخیر، کاربران برون‌سازمانی چنین اطلاعاتی، در عمل به به داده‌های غیرمالی، علاقه بیشتری نشان داده‌اند، زیرا به آنها این امکان را می‌دهد که وضعیت نهادها را در یک زمینه گسترده‌تر تجزیه و تحلیل کنند و زمینه‌های ریسک کمتری را شناسایی کنند. به نظر می‌رسد اطلاعات مالی سنتی یا به عبارتی گذشته‌نگر برای تصمیم‌گیری منطقی کافی نباشد و سرمایه‌گذاران و سایر استفاده‌کنندگان صورت‌های مالی نیاز به اطلاعات مرتبط با برنامه‌های آینده شرکت‌ها دارند. به همین دلیل، اهمیت گزارش داده‌های غیرمالی به ویژه نوع، دامنه و نحوه ارائه اطلاعات آینده‌نگر در حال افزایش است. به همان اندازه که ریسک، مفهومی بسیار مهم در این زمینه است، ارتباط آن با داده‌های آینده‌نگر مبهم نیست. اطلاعات آینده‌نگر می‌تواند منبع مفیدی برای سرمایه‌گذاران باشد و عدم تقارن اطلاعاتی در بازارهای سرمایه را کاهش دهد. از طرف دیگر این نکته حائز اهمیت است که افشای چنین اطلاعاتی ممکن است واکنش‌های نامناسبی را از فضای رقابتی القا کند و ریسک عدم تحقق برنامه‌های تعهدشده یک سازمان را ایجاد کند. لذا افشای اطلاعات آینده‌نگر ممکن است با سطح مشخصی از ریسک حسابداری، هم برای سازمان‌ها و هم برای کاربران صورت‌های مالی ارتباط داشته باشد؛ اگر افشای اطلاعات آینده‌نگر، نسبتاً کم باشد، نشان‌دهنده اجتناب از ریسک حسابداری است (پاچا و استروچک، ۲۰۱۹).

در تمایز اطلاعات آینده‌نگر و گذشته‌نگر، حوسینی (۲۰۰۴) عقیده دارد که معمولاً برخی از داده‌های غیرمالی که در گزارش مدیریت شرکت‌ها افشاء می‌شوند، با توجه به دیدگاه زمانی آنها، می‌توانند به دو دسته اطلاعات تاریخی (گذشته‌نگر) و اطلاعات آینده‌نگر تقسیم شوند. الجیفری و حوسینی (۲۰۰۷) طی تحقیقی که به بررسی ابعاد اطلاعات آینده‌نگر در گزارش‌های سالانه شرکت‌های اماراتی پرداختند بیان نمودند که قطعاً اطلاعات گذشته‌نگر به عنوان رویدادهای مرتبط با عملکرد گذشته یک شرکت توصیف می‌شوند و

موضوع ریسک عدم اطمینان در خصوص تحقق آنها همواره وجود دارد. بالعکس، اطلاعات آینده‌نگر، فعالیت‌های آینده یک شرکت و پیش‌بینی‌های آینده را در نظر می‌گیرند.

فعالیت‌های سرمایه‌گذاری آتی، درآمدهای پیش‌بینی شده شرکت، برنامه‌های فروش، اقدامات برنامه‌ریزی شده در زمینه بهبود فروش و بسیاری از موارد دیگر در این زمره قرار می‌گیرند (آرنز و لیبارت، ۲۰۱۳). سرمایه‌گذاران که بخش اعظمی از دریافت‌کنندگان و کاربران صورت‌های مالی را تشکیل می‌دهند تمایل دارند تا داده‌های آینده‌نگر را در فرآیند تصمیم‌گیری، بسیار مفید بدانند (آید و همکاران، ۲۰۱۶). مشکل غیرقابل انکار در هنگام تجزیه و تحلیل داده‌های آینده‌نگر، عدم تعریف مشخص آنهاست (پاپاج، ۲۰۱۷).

درج اطلاعات آینده‌نگر بیشتر یا اضافی، در گزارش‌های مالی می‌تواند مفید باشد. این اطلاعات تأثیرات قابل توجهی را در بازارهای سرمایه دارند. افشای اطلاعات آینده‌نگر، موجب کاهش نوسانات بازده سهام شرکت‌ها می‌شود. البته باید اشاره گردد که تفسیر و اثربخشی اطلاعات آینده‌نگر به اعتبار و شهرت یک شرکت نیز بستگی دارد (براوو، ۲۰۱۶).

۴. نتیجه‌گیری

اطلاعات آینده‌نگر از یک سو می‌توانند یکی از عوامل حیاتی برای کاربران گزارش‌های مالی دولت باشند که درک بهتر اثرات آتی روندهای فعلی و گذشته دولت را برای آن‌ها تسهیل می‌کنند. اگرچه این اطلاعات قادر به پیش‌بینی رویدادهای آتی نیستند اما براساس بهترین اطلاعات موجود فعلی می‌توانند برآورد خوبی را از رویدادهای احتمالی آینده به دست دهند و نشانه خوبی از اثرات احتمالی آتی اقدامات و سیاست‌های فعلی دولت باشند. برخورداری از توانایی ارزیابی اطلاعات آینده‌نگر می‌تواند اطلاعات مفیدی را در اختیار سیاست‌گذاران قرار دهد تا بتوانند تصمیمات آگاهانه‌تری را اتخاذ کنند. در عین حال این اطلاعات می‌توانند به کاربران گزارش‌های مالی کمک کنند تا در مواقعی که به اطلاعات کافی دسترسی ندارند ارزیابی بهتری را در مورد طیف وسیعی از مسائل مرتبط به سلامت مالی دولت داشته باشند. به نظر می‌رسد استفاده از این اطلاعات در گزارش‌های مالی دولتی کشور ایران نیز مفید باشد، به شرط آنکه دولت در راستای ارائه عملکرد خود، ابتدا با بسترسازی لازم به تهیه و ارائه گزارش‌هایی مانند گزارش جامع مالی سالانه اقدام نماید تا تصویری شفاف از عملکرد فعلی خود به کاربران بدهد و از طرفی به کاربران برای تصمیم‌گیری‌های آتی بر اساس اطلاعات موجود کمک نماید.

از سوی دیگر بدون شک افشای داده‌های آینده‌نگر می‌تواند یکی از چالش‌های جدیدی باشد که حسابداری مدرن با آن روبرو است. با تأکید بر اهمیت اطلاع‌رسانی در خصوص مقاصد آتی، محیط کسب و کار نیاز به اطلاعات زیادی دارد. یک مسئله مهم مربوط به اطلاعات آینده‌نگر قطعاً جنبه ریسک آن است که هم در سطح نظری و هم در رویه شرکت‌های موجود در یک بازار سرمایه مورد بحث قرار می‌گیرد. امروزه

اقتصاد جهانی از حسابداری به عنوان یک سیستم اطلاعاتی، تعهدات بیشتری را انتظار دارد تا با ابزارهای خود به خصوص توسعه فناوری‌های پیشرفته حسابداری، حمایت ویژه‌ای را در فرآیند کاهش ریسک (شرکت‌ها، بیمه‌ها، بانک‌ها و غیره) داشته باشد. ضمن آنکه گزارش مدیریت به عنوان منبع مهم اطلاعات در مورد برنامه‌های آتی یک شرکت، بسیار حائز اهمیت است. امروزه سرمایه‌گذاران نه تنها به صورت‌های مالی گذشته‌نگر متکی هستند، بلکه انتظار دارند اطلاعات اضافی غیرمالی و اطلاعات آینده‌نگر هم داشته باشند. با توجه به اهمیت اطلاعات آینده‌نگر، مطالعات بین‌المللی حتی دستیابی به این اطلاعات از روش‌های غیرمتعارف مانند سمینارها برای سرمایه‌گذاران و ارائه آن به سایر ذینفعان گزارش‌های مالی را توصیه می‌کنند. افشای اطلاعات آینده‌نگر شکاف اطلاعاتی بین سرمایه‌گذاران و شرکت‌ها را کاهش می‌دهد و قدمسلم زمانی که سرمایه‌گذاران از اطلاعات مالی آینده‌نگر با کیفیت بهره می‌گیرند، بی‌ثباتی در قیمت سهام در بازارهای کارا کاهش خواهد یافت.

منابع

- Abed, S., Al-Najjar, B. & Roberts, C. (2016). Measuring annual report narratives disclosure. Empirical evidence from forward-looking information in the UK prior the financial crisis. *Manag. Audit. J.* 31(4/5), 338.
- Aljifri, K. & Hussaainey, K. (2007). The determinants of forward-looking information in annual reports of UAE companies. *Manag. Audit. J.* 22(9), 881.
- Attmore, R.H. (2010). Forward-Looking Information: What It Is and Why It Matters. *J Journal of Government Financial Management.*
- Bravo, F. (2016). Forward-looking disclosure and corporate reputation as mechanisms to reduce stock return volatility. *Spanish Accounting Review*, 19(1), 122-131.
- Hussaainey, K. (2004). A study of the ability of partial automated disclosure scores to explain the information content of annual report narratives for future earnings, Ph.D. thesis, Manchester University, Manchester.
- Orens, R. & Lybaert, N. (2013). Disclosure of Non-financial information: relevant to financial analysts? *Rev. Bus. Econ. Lit.* 58(4).
- Papaj, E. (2017). The role of the narrative reporting in contemporary accounting, Globalization and its socio-economic consequences. In: 17th International Scientific Conference. Proceedings. Part IV.
- Papaj, E. & Strojek, M. (2019). Forward-Looking Information Disclosure as a Risk Factor in Accounting— The Case of Poland. *Book of Multiple Perspectives in Risk and Risk Management*, 125-141.